

Майбутнє для Америки і 18 липня 2020 року - Четвертий номер

Jeff Pippenger

2023-09-19

1863

Вістки восьмого й дев'ятого розділів Книги Даниїла, які представлені річкою Улай, були розкриті у 1798 році. Пророцтво восьмого розділу було витлумачене в дев'ятому розділі Гавриїлом, але лише після того, як Даниїл возніс молитву, яку вважають однією з найважливіших людських молитов у Біблії. У тій молитві Даниїл зазначає, що усвідомив, що спустошення Єрусалима триватиме сімдесят років згідно з тим, що він знайшов у книзі пророка Єремії.

У першому році Дарія, сина Ахашвероша, з роду мідян, якого було поставлено царем над царством халдеїв; у першому році його царювання я, Даниїл, зрозумів з книг число років, про які було слово Господнє до пророка Єремії, що сповниться сімдесят років спустошень Єрусалима. Даниїл 9:1, 2.

Єремія також зазначив, що наприкінці тих сімдесяти років Валтасар помре, коли Кір, полководець Дарія, завоює Вавилон.

А вся ця земля стане пустою та жахом; і ці народи служитимуть цареві Вавилону сімдесят років. І станеться, коли сповняться сімдесят років, Я покараю царя Вавилону і той народ, — говорить Господь, — за їхню беззаконність, і землю Халдеїв, і зроблю її вічним спустошенням. Єремія 25:11, 12.

Даниїл також усвідомив, що сімдесят років спустошення було сповненням пророцтва, записаного Мойсеєм.

Так, увесь Ізраїль переступив Твій закон, відступивши, щоб не слухатися Твого голосу; тому вилилося на нас прокляття і клятва, написана в законі Мойсея, слуги Божого, бо ми згрішили проти Нього. І Він справдив Свої слова, які говорив проти нас і проти наших суддів, що судили нас, привівши на нас велике лихо; бо під усім небом не було вчинено такого, як учинено над Єрусалимом. Як написано в законі Мойсея, усе це лихо прийшло на нас; та ми не звернули нашої молитви перед Господом, Богом нашим, щоб відвернутися від наших беззаконь і зрозуміти Твою правду. Даниїла 9:11-13.

«Клятва», яку Ізраїль порушив і яка спричинила «прокляття», — це «сім разів» із двадцять шостого розділу книги Левіт. Слово, перекладене як «сім разів» у двадцять шостому розділі книги Левіт, є тим самим єврейським словом, яке перекладено як «клятва» в дев'ятому розділі Даниїла. Клятва Мойсея, представлена словом, перекладеним як «сім разів», є першим часовим пророцтвом, відкритим Вільямом Міллером, і це була перша з його основоположних істин, яку було відкладено в 1863 році. Вільям Міллер уособлював Іллю, і це підтверджується Духом Пророцтва.

"Тисячі були приведені до прийняття істини, яку проповідував Вільям Міллер, і слуг Божих було піднято в душі й силі Іллі, щоб проголосити звістку." Ранні твори, 233.

У 1863 році міллерітанський рух закінчився, оскільки ті, хто раніше належав до цього руху, заснували Церкву адвентистів сьомого дня. Коли вони почали існувати як церква, рух закінчився. Він закінчився тоді, коли вони вбили Мойсея, як це представлено висловом «сім разів» у двадцять шостому розділі книги Левіт, і коли вони водночас вбили Іллю, посланця, який представив рухові «клятву» Мойсея. Мойсей та Ілля були вбиті в 1863 році і не мали воскреснути до періоду після 11 вересня 2001 року, коли Бог повернув рух Future for America на старі стежки.

Future for America визнала 11 вересня 2001 року настанням третього лиха, а підтвердженням ототожнення нападу ісламу 11 вересня стала історія перших двох лих, як її визначили мілерити, що чітко представлена на обох піонерських таблицях 1843 і 1850 років.

Повернувшись до мілеритської історії, щоб утвердити сучасну роль ісламу, Господь тоді відкрив для Future for America розуміння «семи часів» Левіта 26, що графічно відображено на обох таблицях у центральній колонці. І на обох таблицях у центрі центральної колонки — хрест. Коли Бог керував підготовкою обох таблиць Авакума, Він подбав, щоб «клятва» Мойсея — «семи часів» Левіта 26 — була центром усіх інших пророчих ілюстрацій і щоб на обох таблицях Христос був розміщений у самому центрі.

Це узгоджувалося з періодом часу, зазначеним в іншому пророцтві, яке Гавриїл витлумачив у дев'ятому розділі книги Даниїла, де було визначено, що Христос зміцнить завіт із багатьма на один тиждень.

І він підтвердить завіт із багатьма на один тиждень; а посеред тижня він припинить жертву та приношення, і через поширення мерзот учинить спустошення аж до завершення; і визначене буде вилито на спустошеного. Даниїла 9:27.

Пророчий тиждень — це дві тисячі п'ятсот двадцять символічних днів, і пророцтво, яке пояснював Гавриїл, вказувало, що в «середині» або центрі тих двох тисяч п'ятисот двадцяти символічних днів Христос мав бути розіп'ятий. Христос є центром «двадцять п'ять двадцять» на обох таблицях Авакума, а також центром тижня, коли Він утвердив завіт із багатьма.

У 1863 році адвентизм оформився як церква, а рух міллеритів, який був наділений духом Іллі, був знищений. Рух міллеритів усвідомлював, що в контексті семи церков Об'явлення він був Філадельфійською церквою. Тих, хто відокремився від них після Великого Розчарування 1844 року, тоді називали лаодикійцями. У 1856 році Джеймс Вайт розпочав у Review and Herald серію статей, у яких стверджував, що рух, який почався як Філадельфія, став Лаодикією, і що членам тоді слід було шукати засіб, запропонований Лаодикійській церкві. Того ж року, в тому ж виданні Джеймс Вайт опублікував серію статей, написаних Хайрамом Едсоном, про дві тисячі п'ятсот двадцятирічне пророцтво з Левіта 26. Статті так і не були завершені.

Коли Господь повів рух «Майбутнє для Америки» назад на давні шляхи після 11 вересня 2001 року, статті Едсона були заново відкриті, і вперше в історії обидва періоди тривалістю 2520 років були визнані двома прокляттями: одне — проти північних десяти племен, а інше — проти південних двох племен. Міллер визначив «сім часів» проти південного царства Юди, але Едсон визначив «сім часів» проти північного царства Ізраїлю. Рух «Майбутнє для Америки» побачив, що обидва мають бути застосовані. Коли обидва розсіяння поєднуються, вони дають пророче світло, яке ніколи не було визнане ні Міллером, ні Едсоном.

Коли Господь після 2001 року повернув Future for America на стародавні стежки, «клятва» Мойсея ожила й встала на ноги. Звістка, пов'язана з цією «клятвою», тоді була представлена посланцями третього ангела так, як її було представлено й прообразно засвідчено посланцями першого ангела. Future for America було рухом, що проголошувало звістку, представлену «Мойсеєм», у силі «Іллі», і Ілля виразно давав свідчення Мойсея до завершення серії презентацій під назвою «Таблиці Авакума», яка завершилася приблизно у 2012 році. Коли ця серія презентацій завершилася, звір із безодні піднявся, щоб розпочати війну проти Мойсея та Іллі. Та війна почалася тоді, коли Future for America вирішило припинити працю, яку воно виконувало з 1996 року, і розпочати школу, яку у своїй пихатості назвало «Школою Пророків». Краще було б назвати цю школу школою лжепророків!

Хаос і сум'яття, що виникли, коли школа почала дозволяти тим, кого Господь ніколи не підтверджував як Своїх посланців, запроваджувати власні ідеї, завершилися смертю «Future for America» 18 липня 2020 року. На той момент Мойсей та Ілля вже були вбиті на вулицях.

І коли вони закінчать своє свідчення, звір, що виходить із безодні, піде війною проти них, переможе їх і вб'є їх. І їхні мертві тіла лежатимуть на вулиці великого міста, яке духовно зветься Содом і Єгипет, де й наш Господь був розп'ятий. Об'явлення 11:7, 8.

Свідчення, яке є достовірним, — це свідчення, що закінчилося із завершенням серії під назвою «Таблиці Авакума». Потім звір напав. Я не маю уявлення, хто стежить за цими нинішніми статтями, але припускаю, що коло читачів однаковою мірою складається як із ворогів «Future for America», так і з тих, хто досі намагається змиритися з розчаруванням 18 липня. Тому я очікую, що ті, кого я відношу до категорії ворогів, вкажуть, наскільки самовигідним це застосування пророчої історії видається в їхніх очах. Нехай так. Часу надто мало, щоб удавати, ніби історія «Future for America» не є чітко визначеною як рух, що був типологічно представлений мілеритським рухом, і його також надто мало, щоб удавати, ніби недосконалий лаодикійський людський вісник, піднятий, щоб очолити той рух, не був типологічно представлений Вільямом Міллером.

Міллер був філадельфійцем, а я увійшов у адвентизм зі світу у 1975 році, тож є сертифікованим лаодикійським адвентистом. Історія мого життя свідчить про цей факт. Попри це, милостивий Бог неба нещодавно повелів мені викласти письмово послання, яке Він тепер відкриває, і надіслати його церквам. Його настанова супроводжувалася обітницею, що коли Він воскресить Мойсея та Іллю, вони воскреснуть як філадельфійці, а

не як лаодикійці. Рух, що розпочався в історії міллеритів, був часом Філадельфії, який зрештою перейшов у Лаодикію в 1856 році, коли розпочав процес відкидання підвалин, закладених міллеритами. Відкидання почалося з відкладення нового розвитку світла, запропонованого пером Хірама Едсона. Через сім років, у 1863 році, рух Іллі, який проголошував послання Мойсея, було вбито. Того ж часу, коли рух було вбито, на заміну рухові було запроваджено церкву. Мойсея та Іллію було вбито на початку адвентизму, і їх було вбито знову наприкінці адвентизму.

Наприкінці пророчої Лаодикії у 1989 році було знято печать із видіння про ріку Хіддекекел, і розпочався рух, який народився від лаодикійської матері. Господь не був захоплений зненацька, і Він знав, що завершить Свою працю звістки трьох ангелів так, як її розпочав. Він завершить її рухом філадельфійців, так само як і розпочав, і щоб це зробити, рух, що був лаодикійським за народженням, мусив бути умертвлений і воскреснути як філадельфійський. Таким чином, рух, виведений із лаодикійської церкви, став би восьмим, що є від семи, саме в тій історії, де троїстий союз став би восьмим, що є від семи. І в тій самій історії рік республіканізму також переживе воскресіння того восьмого, що є від семи й був умертвлений «воук-ізмом» Єгипту та Содому, але цю лінію пророцтва буде розглянуто далі в статтях.

І люди з народів, племен, мов і націй бачитимуть їхні мертві тіла три з половиною дні і не дозволять покласти їхні мертві тіла в могили. І ті, що живуть на землі, радітимуть через них, веселитимуться і надсилатимуть подарунки один одному, бо ці два пророки завдавали мук тим, що жили на землі. А після трьох з половиною днів Дух життя від Бога увійшов у них, і вони встали на ноги; і великий страх напав на тих, хто бачив їх. Об'явлення 11:9-11.

Future for America не було покладено в могилу; воно просто лежало там, на вулиці, де його було вбито, поки його вороги раділи його очевидній смерті. Та все ж «через три з половиною дні в них увійшов Дух життя від Бога, і вони стали на ноги». Часу вже немає, тож три з половиною дні є символом тисяча двохсот шістдесяті днів або років, які в Одкровенні 12:6 і 14 представляють пустелю, де святиня та воїнство були потоптані. Якби їх поклали в могилу, вони не були б на вулиці, де їх могли б потоптати. Потоптання Future for America є не лише символічним періодом, але це символічний період звістки про «сім часів», представлених клятвою Мойсея.

І поляжуть від леза меча, і будуть відведені в полон до всіх народів; а Єрусалим буде потоптаний язичниками, доки не сповняться часи язичників. Луки 21:24.

Єрусалим тричі було потоптано. Вперше — Вавилоном від 677 р. до н. е. до 607 р. до н. е. Друге потоптання було язичницьким Римом з 66 р. н. е. до 70 р. н. е. Третє — духовним Римом з 538 по 1798 рік. Потоптання Єрусалима язичниками, про яке йдеться в Луки двадцять один, становило тисячу двісті шістдесят років папського панування. Об'явлення одинадцять, де ми знаходимо свідчення Мойсея та Іллі, починається з окреслення того періоду часу.

І дана була мені тростина, подібна до жезла; і став ангел, кажучи: Встань, і вимірй храм Божий, і жертовник, і тих, що поклоняються в ньому. А двір, що поза храмом, залиш назовні, і не вимірй його; бо він даний язичникам; і святе місто вони топтатимуть сорок два місяці. Об'явлення 11:1, 2.

Наказ Іванові виміряти храм і тих, хто в ньому поклоняється, символізує початок суду в 1844 році, адже попередні два вірші вказують, що Іван пережив гіркоту Великого Розчарування 1844 року, а потім, після того як йому сказано, що він має повторити працю проголошення звістки, перший вірш одинадцятого розділу засвідчує, що суд щойно розпочався.

Надійшов час, коли буде похитане все, що може бути похитане, щоб залишилося те, чого похитати не можна. Кожна справа приходиться на розгляд перед Богом; бо Він вимірєє храм Божий і тих, хто в ньому поклоняється. «Оце говорить Той, Хто тримає сім зір у правиці Своїй, Хто ходить посеред семи золотих світильників: Знаю діла твої... Але маю проти тебе те, що ти покинув свою першу любов; отож згадай, звідки ти впав, і покайся, і роби перші діла; коли ж ні — то незабаром прийду до тебе й зрушу світильник твій з його місця». «Покайся; або ж незабаром прийду до тебе і воюватиму з тобою мечем уст Моїх. Хто має вухо, нехай чує, що Дух говорить Церквам: Тому, хто перемагає, дам їсти з прихованої манни, і дам йому білий камінець, і на камінці — нове ім'я написане, якого ніхто не знає, тільки той, хто його отримує». Матеріали 1888 року, 1116.

Коли Іван представляє відкриття слідчого суду у 1844 році, йому сказано залишити поза увагою двір храму, бо його віддано язичникам, які попіратимуть святе місто протягом тисячі двохсот шістдесяти років. Двадцять перший розділ Луки зазначає, що язичники топтатимуть Єрусалим, доки не сповняться «часи» язичників. В одинадцятому розділі Іван щойно визначив, що час попірання Єрусалима язичниками — це період від 538 до 1798 року. Іван двічі в дванадцятому розділі називає цей період пустелею — періодом, у який церква втекла, щоб уникнути переслідування, яке чинив папа.

Коли Мойсея та Іллю будуть убиті й залишені на вулиці, щоб їх попірали протягом трьох із половиною днів, три попередні історії, коли Єрусалим попірали, слід розуміти як прообраз того періоду часу. В Євангелії від Луки, розділ 21, язичники попіратимуть святе місто, доки не сповняться «часи» язичників.

Таким чином, Лука виокремлює більше ніж один «час поган», але ми знаємо, що сповнення часу поган припало на 1798 рік. Перший «час поган» розпочався у 723 р. до н. е., коли північне царство Ізраїлю було потоптане Асирією. Те потоптання започаткувало попірання з боку язичницької влади і тривало до 538 року, коли папська влада продовжила цю справу аж до 1798 року. Язичництво розсіяло й потоптало буквальний Ізраїль, а папство розсіяло й потоптало духовний Ізраїль. «Часи» поган означають дві тисячі п'ятсот двадцять років із Левита 26, що представляють два періоди попірання. Перший здійснювався язичництвом, представленим Асирією, потім Вавилоном, а потім язичницьким Римом. Потім другою спустошливою владою, яку Міллер визначив у священній пророчій схемі, якою він

користувався, було папство, що мало продовжувати попирання до 1798 року. Попирання і язичництвом, і папством — це саме те питання, яке порушується в небесному діалозі, що дає відповідь, яка є підвалиною й центральним стовпом адвентизму.

Тоді я почув, як один святий говорив, і інший святий сказав тому певному святому, що говорив: Доки триватиме видіння про щоденну жертву та переступ спустошення, щоб і святиню, і військо віддати на потоптання? І сказав він мені: До двох тисяч трьохсот днів; тоді святиня буде очищена. Даниїла 8:13, 14.

Ангел Гавриїл та інші ангели привели Міллера до розуміння, що «щоденне» означало язичництво, а «переступ спустошення» — папство. І язичництво, і папство попіратимуть святиню та військо. Отже, «часи» язичників, про які говорить Лука, — це два періоди попирання тривалістю тисяча двісті шістьдесят років кожен, що разом становлять «сім часів» Левіта, 26-го розділу.

Звістка про «клятву» Мойсея була вбита у 1863 році разом із посланцем Іллею, який проголошував звістку Мойсея. І звістка Мойсея, і посланець Ілля були воскреслені після 11 вересня 2001 року. Після того як звістку Мойсея знову проголосив Ілля, їх обох убили, а потім залишили на вулиці непохованими на тисячу двісті шістьдесят днів — це має прямий зв'язок зі звісткою про «сім часів», яку Даниїл називає «клятвою» Мойсея. Рух і посланець, які повторюють Іллівську звістку Мойсея, як це типологічно показано Міллером і міллеритами, зрештою стануть на ноги і воскреснуть.

Після трьох з половиною днів Дух життя від Бога увійшов у них, і вони стали на ноги; і великий страх напав на тих, що бачили їх. І вони почули з неба гучний голос, який говорив до них: Підніміться сюди. І вони вознеслися на небо в хмарі; і їхні вороги бачили їх. Об'явлення 11:11, 12.

Ми розглянемо цю істину у наступній статті.